

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **R. K.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4.6.2013 č.j. MSK 76115/2013, sp. zn. DSH/17417/2013/Bla, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Magistrátu města Karviná č.j. MMK/024307/2013 ze dne 12.4.2013, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4.6.2013 č.j. MSK 76115/2013, sp. zn. DSH/17417/2013/Bla žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Karviná, odboru správního ze dne 12.4.2013 č.j. MMK/024307/2013, jímž byl žalobce uznán vinným tím, že dne 23.1.2013 v době kolem 14.40 hod. měl řídit v Karviné na ulici Bohumínské motorové vozidlo tovární značky VW Golf RZ X v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem, jelikož vykonanou dechovou zkouškou na alkohol provedenou schváleným analyzátořem alkoholu v dechu

Alcotest Dräger 7501 Standart výr. č. ARBM-0089 mu mělo být naměřeno 0,48 g/kg alkoholu v krvi (opakovanou zkouškou po 6 minutách 0,49 g/kg alkoholu v krvi), což po odečtení odchylky 0,24 g/kg znamená minimální prokázanou hodnotu 0,24 g/kg alkoholu v krvi. Uvedením jednáním měl žalobce porušit ust. § 5 odst. 2, písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., v platném znění a spáchat přestupek podle ust. § 125c odst. 1, písm. b) téhož zákona. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 6.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců.

Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu a namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval otázkou jeho možného ovlivnění alkoholem a pouze se spokojil s tvrzením, že byly provedeny dechové zkoušky. Vytýkaného přestupku se podle žalobce dopustí přestupce, pokud řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po požití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem. Nedopouští se ho tedy tím, že jsou mu provedeny pozitivní dechové zkoušky. Správní orgán pominul ostatní kritéria hodnocení ovlivnění alkoholem, např. projevy žalobcova chování apod. Žalovaný se odvolává na nulovou toleranci alkoholu v krvi, přičemž zcela opomenul nutnost provedení první dechové zkoušky po uplynutí 15-ti minut od čehokoli, co by mohlo měření ovlivnit. Žalobce má za to, že při prozkoumání času zastavení jeho vozidla policisty a provedení první dechové zkoušky neuplynula požadovaná doba a že tak toto měření neodpovídá metodickým pokynům, na které oba správní orgány odkazují. Žalobce již v odvolání poukazoval na to, že odůvodnění správního orgánu I. stupně považuje za nepřezkoumatelné, neboť v něm chybí úvaha správního orgánu, které písemnosti pokládá za důkazy a které považuje za podklady rozhodnutí. V další části žaloby žalobce namítal to, že žalovaný „dovozuje za správní orgán I. stupně jeho úvahy“. V této souvislosti poukázal na odůvodnění správního orgánu I. stupně, že „dovozuje jeho ovlivnění alkoholem na základě výpisu z jeho karty řidiče“. Závěrem své žaloby žalobce nesouhlasil s odůvodněním rozhodnutí žalovaného jak hodnotil postup správního orgánu I. stupně při jeho omluvě z ústního jednání. Omluva z ústního jednání byla správnímu orgánu I. stupně oznámena včas a byla doložena lékařským potvrzením. Po tomto podání žalobce správní orgán nijak nepoučil a nevyzval jej k jeho doplnění písemnou formou či elektronicky se zaručeným podpisem.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 4.6.2013 č.j. MSK 76115/2013, sp. zn. DSH/17417/2013/Bla a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z obsahu správního spisu Magistrátu města Karviná sp. zn. 024307/2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při svém rozhodování krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1,2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.).

Pokud jde o skutková zjištění vyplývající ze správního spisu Magistrátu města Karviná, odboru správního zjistil, z něj krajský soud následující skutečnosti:

- z oznámení o přestupku ze dne 12.2.2013 adresovaného správnímu orgánu I. stupně, že žalobce je podezřelý z přestupku shora uvedeného;

- z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, že dechová zkouška u žalobce provedená dechovým analyzátozem typu Dräger ve 14.42 hod. ukázala výsledek 0,48 g/kg a ve 14.48 hod. 0,49 g/kg. Na dotaz, zda žalobce požíval alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku uvedl, že ano (7x0,5 litru piva a 2x 0,05l) v době od 22.00 hod. dne 22.1.2013 do 23.00 hod. téhož dne. Z tohoto záznamu je zjištělné, že se žalobce k němu nevyjádřil. K tomuto záznamu je připojen výsledek zkoušky pořízený předmětným přístrojem a ověřovací list Českého metrologického institutu k tomuto analyzátoru ze dne 27.4.2012;
- z oznámení o zahájení řízení, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 8.4.2013 v 9.30 hod., v němž ho mimo jiné poučil o tom, že omluvu z neúčasti na jednání je nutno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem;
- z lékařské zprávy MUDr. B. L., Fakultní nemocnice Brno, klinika popálenin a rekonstrukční chirurgie – ambulance ze dne 6.4.2013, že žalobce byl na tomto pracovišti vyšetřen s diagnózou D 225 melanocytový névus trupu. Ve zprávě je dále uvedeno, že se žalobce dostaví k excizi dne 8.4.2013 v 8.00 hod. K této lékařské zprávě je připojena poznámka: „podání – omluva, pouze e-mailem, nebylo potvrzeno do 5 dnů“;
- z rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru správního ze dne 12.4.2013, že tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným shora uvedeným přestupkem a že mu byla uložena pokuta a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, včetně povinnosti paušální náhrady nákladů přestupkového řízení ve výši 1.000,- Kč.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je dále odvolání žalobce bez uvedení data jeho vyhotovení, o kterém rozhodl žalovaný shora uvedeným žalobou napadeným rozhodnutím.

První žalobní námitkou žalobce bylo, že správní orgán I. stupně se nezabýval otázkou jeho možného ovlivnění alkoholem a spokojil se pouze s výsledky dechových zkoušek. K této žalobní námitce krajský soud především zdůrazňuje, že podle ustálené judikatury v České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Prokáže-li správní orgán právně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou naplněny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., podle jehož ust. 16 odst. 2 orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odst. 1 pod vlivem alkoholu a dále osoba, u které je důvodně podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce

provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňující podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Z uvedeného vyplývají dva způsoby vyšetření zjišťující obsah alkoholu, a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. V daném případě správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobce právě výsledkem orientační dechové zkoušky, která prokázala hladinu alkoholu v krvi žalobce v hodnotě 0,48 g/kg a 0,49 g/kg. Toto zjištění měly tedy oba správní orgány na základě úředního záznamu ze dne 23.1.2013 najisto postaveno a v tomto směru je tedy zcela bezvýznamné hodnotit „ostatní kritéria ovlivnění alkoholem – projevy chování apod.“, jak se nesprávně domníval žalobce. Namítal-li žalobce, že je připuštěna jistá odchylka od měření dechovým analyzátozem a že hladina v důsledku nepřesnosti přístroje a fyziologické hladiny je zcela individuální, pak je nutno poukázat na to, že hodnota vykázaná na základě dechové zkoušky analyzátozem tyto vlivy zohledňuje. Poukazoval-li dále žalobce na to, že mezi jednotlivými měřeními měl být dodržen časový odstup – nutnost provedení první dechové zkoušky po uplynutí 15 minut od čehokoliv, co by mohlo měření ovlivnit a že v jeho případě „při zkoumání času zastavení jeho vozidla policisty a provedení první dechové zkoušky neuplynula požadovaná doba a že tak toto měření neodpovídá metodickým pokynům“, pak jde o žalobcův špatný výklad metodiky měření alkoholu v dechu pro analyzátory alkoholu v dechu, neboť žalobce sám podle úředního záznamu, který vlastnoručně podepsal, uvedl konzumaci alkoholu naposledy ve 23.00 hod. předchozího dne.

Za zcela nedůvodný žalobní bod považuje krajský soud žalobní námitku, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné, protože v něm chybí úvaha správního orgánu, které písemnosti pokládá za důkazy a které považuje za podklady rozhodnutí. Z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí zcela jasně vyplývá, které důkazy správní orgán I. stupně provedl a jakým způsobem tyto důkazy vyhodnotil. Je z něho zcela bezpochyby patrné, z jakých podkladů vychází výrok rozhodnutí, rozhodnutí je proto přesvědčivé a splňující požadavky ust. § 68 správního řádu.

K námitce týkající se důkazu výpisem z evidenční karty registru řidičů, ze které měl dle žalobce správní orgán I. stupně dovodit jeho ovlivnění alkoholem a kterou žalovaný hodnotil tak, že toto tvrzení je nelogické a že tak správní orgán I. stupně nepostupoval, krajský soud uvádí, že v tomto směru druhý odstavec odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí je tohoto znění: „Přestupek byl prokázán výpisem z evidenční karty řidiče, úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky..., kde je zřejmé, že řidič byl dle doložených dokladů řádně ztotožněn a dále jsou zde uvedeny hodnoty jednotlivých měření, kdy je zřejmé, že zkoušky byly pozitivní. Ve spise je dále úřední záznam policie o zákroku a oznámení přestupku“. Formulace, že předmětný přestupek byl prokázán výpisem z evidenční karty řidiče je skutečně nelogická, neboť tato listina jako důkaz logicky nemůže sloužit k prokázání nyní projednávaného přestupku, ale je směrodatná pro úvahu o výši ukládané sankce za tento přestupek. Nicméně v kontextu celého odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí nezapřičiňuje jeho nepřezkoumatelnost.

Co se týče žalobní námitky týkající se omluvy žalobce z ústního jednání správního orgánu I. stupně, pak z obsahu správního spisu vyplynulo, že byla učiněna prostým e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu. Důvody nepřítomnosti je předvolaný správnímu orgánu prokazatelným způsobem sdělit, ať už po převzetí předvolání nebo po té, co se dozvěděl o překážce bránící se dostavení na toto jednání. Pokud jde o formu této omluvy, za tuto je možno považovat podání ve smyslu ust. § 37 správního řádu, které podle odst. 4 téhož ustanovení je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Proto omluva učiněná způsobem, který žalobce zvolil, tj. e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu nebyla právem správním orgánem I. stupně považována za omluvu řádnou a nebylo jeho povinností žalobce vyzývat k doplnění této omluvy formou uvedenou ve výše citovaném ust. § 37 odst. 4 s.ř.s.

Soud vzhledem k výše uvedenému a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl žalobu jako nedůvodnou. Soud rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 4. března 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce